

ISKRE

2022.

List

Osnovne škole fra Didaka Buntića Čitluk

lipanj, 2022.

SRETNI I ZADOVOLJNI, OPET SMO ZAJEDNO

Dragi čitatelji,

Još jedna školska godina je iza nas. Svoje obveze uspješno smo savladali a pred vas stavljamo novi broj školskog lista "Iskre", uvjereni da ste ga željno iščekivali. Kao i obično, želimo vas ponešto naučiti, ali zabaviti i nasmijati, te s vama podijeliti naše najuspješnije radove. S ponosom ćemo predstaviti naše učenike koji su ostvarili zavidne rezultate na školskim i županijskim natjecanjima. Školski list čuvar je uspomena kojih se s radošću sjećamo.

Dragi čitatelji, uživajte u našim radovima, uživajte u proljeću koje budi nadu i razveseljava ljepotom prirode. Odahnite i uzmite predah od školskih obaveza, od kojih ste već pomalo umorni. S nestrpljenjem očekujemo ljetni raspust i nadamo se da će nam donijeti sreću i zadovoljstvo.

SRETAN VAM DAN ŠKOLE!!

Vaši urednici!

ISKRE, List Osnovne škole fra Didaka Buntića

kralja Tomislava 94. 88 260 Čitluk

Uređivački odbor:

Ravnatelj: Marin Kapular

Zamjenica ravnatelja: Božana Bevanda

Pedagoginja: Milenka Šego

Voditelji sekcija: učitelji hrvatskog jezika i razredbene nastave

Tajnik: Ivan Sušac

U NOVU ŠKOLSKU USTRAJNI, S NESLOMLJVOM NADOM

Svetom misom u prepunoj crkvi Krista Kralja u Čitluku učenici i djelatnici naše škole otpočeli su novu školsku godinu.

Misno slavlje predvodio je fra Luka Ćorić u susavlju s fra Goranom Azinovićem. Zazivljući Božji blagoslov na učenike i učitelje, pred kojima stoji mnoštvo obveza i zadataka, fra Luka se osvrnuo na Isusove riječi upućene svetoj Faustini, kojima od nje ne traži uspjeh, nego ustrajnost i poslušnost, koje su mu tako drage.

Pred sami kraj misnoga slavlja, fra Goran je izmolio nad svima posvetnu molitvu Bezgrješnom srcu Marijinu, našem najsnažnijem utočištu.

Uz svećenički blagoslov i Marijin zagovor, na izlazu iz crkve svakom je učeniku uručen mali dar velike snage – krunica, s kojom su učenici krenuli put škole, po raspored svojih školskih obveza.

TKO NAĐE PRIJATELJA, NAŠAO JE BLAGO

Prijateljstvo je jedno od najljepših stvari na ovome svijetu. Pravi prijatelji uvijek pomažu jedni drugima, uvijek se druže zajedno i raduju se svakom uspjehu. Ako je prijateljstvo pravo, ono može izdržati dovjeka. Na svijetu nažalost postoje i ljudi koji će se praviti da su nam prijatelji, samo da bi nam nešto napakostili. To su jako zli ljudi, ali njih nije teško prepoznati. Oni ne pomažu, uvijek ogovaraju i sve čine suprotno od pravih prijatelja. Pravi prijatelj nikada neće odati tajnu koja mu se povjeri, dok će lažni jedva čekati da nekome kažu. Prave prijatelje nije lako steći, a onaj tko ih stekne pravi je sretnik. U mnogim poslovcama prijatelji se povezuju blagom i velikom srećom. Steći mnogo prijatelja u jednoj godini nije teško, ali održati prijateljstvo s jednom osobom je jedna od najljepših stvari na svijetu. Ja bih htjela da su svi ljudi na ovome svijetu međusobno prijatelji i da više nema onih lažnih prijatelja.

Ana Ostojić IX.b

DA IMAM MOĆ

Da imam moć, ja bih potpuno promijenila svijet. On bi bio bolje i ljepše mjesto. Nitko se ne bi žalio ni uspoređivao s drugim, jer bi svi imali iste životne uvjete i nitko ne bi bio ugrožen. Ja bih imala moć stvaranja. Siromašnima bih stvorila mnogo hrane za preživjeti, kuću i sve druge životne uvjete. Napravila bih što više škola po svijetu da se djeca razvijaju u dobre osobe i da nauče nešto o kulturi. Te škole ne bi bile kao sada. Djeca bi se u tim školama osjećala opušteno, kao da su na nekoj prekrasnoj livadi koja je puna znanja i igre. Svi bi ljudi bili isti, ali opet potpuno različiti. Iako bi svi ljudi bili isti po tome što imaju, ne bi

bili jednaki u duši. Svi želimo da ljudi budu dobri i pošteni a to se ne može dogoditi, jer nas je Bog stvorio onakve kakvi jesmo. Svatko je jedinstven i zbog toga smo svi na ovom svijetu posebni, tako da to ne želim promijeniti, ali ono ostalo bih promjenila u bolji i ljepši svijet.

Klara Čorić IX.c

DRAGI BRANITELJI, HVALA VAM NA SVEMU

Dragi branitelji, hvala vam što ste obranili našu prelijepu općinu, što smo svi mi i dalje ovdje, što učimo meni najljepši hrvatski jezik. Dosta članova moje obitelji je sudjelovalo kada se sve to događalo. Jako mi je žao svih ljudi osobito onih koji, nažalost, nisu preživjeli. Moja obitelj mi nije nikad baš detaljno pričala o onome što se dogodilo, ali kažu da je bilo užasno to što se događalo. Ne mogu čak ni zamisliti kako je to utjecalo na neke ljude i ne mogu zamisliti sebe u takvoj situaciji. Ali, mi samo sada svi ovdje i mislim da bismo uvijek trebali biti zadovoljni s onim što imamo, pomagati ljudima i, naravno, zahvaliti našim dragim braniteljima. Oni su dali život samo kako bismo živjeli slobodu ovdje i zato ću im uvijek biti zahvalna, poštivati druge ljude i voljeti svoju divnu općinu do kraja života.

Sara Božić VII.c

JESENJA ČAROLIJA

Jesen je zbilja lijepa. Stigla je na naša vrata, donijela lišće, mnoge plodove, ali i čaroliju. Vjetar puše, nosi suho lišće, sve miriše na kestenje, a u ušima šumi šuštanje lišća. Zahladjelo je. Pomalo je tužno vani, ali kad vidim koliko toga nam jesen donosi, nemam više razloga za tugu. U voćnjacima grane se savijaju od mnogo plodova. Sve miriše na voće. Pozornost privlače posebno jabuke koje svjetlucaju zbog kiše koja je padala. Čuju se glasovi djece koja su pošla u berbu. Kiša koja je počela padati je topla, jesenska kiša. Ona će padati po voćkama tako nježno, kao da miluje nečije lice. Stabla poslije kiše će biti puna kapljica, kao da je netko bacio čarobni prah po njima. Kad ih vjetar zaljulja, nestat će sva čarolija na stablu. U povrtnjacima povrće zrije, čak i brže nego inače. Kao da je ta kiša bila neka čarolija...Noć je. Zvijezde svjetlucaju, a mjesec obasjava livade koje se žute od suhe trave. Vjetar puše, a lokva nastale od kiše odražavaju nepravilnu sliku tog prizora na nebnu. Tad u lokvu padne list i pokvari ta mala "zrcala". U jezeru je već mnogo lišća, ali je veliko i njegova ljepota je još uvijek tu. A kada je završila sa svim pripremama, vila Jesen se popela na brdašce, sjela na osamljenu klupicu i gledala taj divan krajolik, koji je izgledao kao da je od zlata.

Te jeseni krajolik je blistao od ljepote. I jesen je bila zadovoljna.

Marta Pehar VI.c

JESEN

Stigla je jesen u moj kraj,
i donijela je sav sjaj.
Krčag vina, bokor ruža,
zavodljiva jesen pruža.

Danas je došla jesen
i donijela mi kesten.
Sutra već ništa,
nego samo skup lišća.

Mrk je odsjaj, mračan sjaj je,
što ga jesen svjetu daje.
Kada jesen dođe,
svaka želja za njom prođe.

Jesen šumskom stazom hoda,
sa košarom punom ploda.
Gole su grane hrasta,
na jug kreće lasta

Malo je sunca, dani su kratki,
dozrijevaju nam plodovi slatki.
Lako tebi, teško meni,
lijepa zemljo u jeseni!

Lana Vego IX.c

Dani kruha i plodova zemlje

Dani kruha i plodova zemlje se svake godine u školi obilježavaju na lijep način. Svake godine se obilježavaju u desetom mjesecu tj. u jesen kada sve dozrijeva. Taj dan u školi svi donose plodove i peciva u korpicama, koja su kod kuće pripremili. U dvorištu škole na lijepo ukrašenim stolovima svatko donese nešto posebno što je napravio i to se može razgledati, te diviti napravljenim pecivima i aranžmanima. Također, nastavnici s učenicima iz sekcija prave razne plakate i crtaju prigodne crteže koje stavljaju na panel. Taj dan u školi ostane zapamćen svake godine jer je tada škola ukrašena raznim bojama, pecivima i plodovima zemlje.

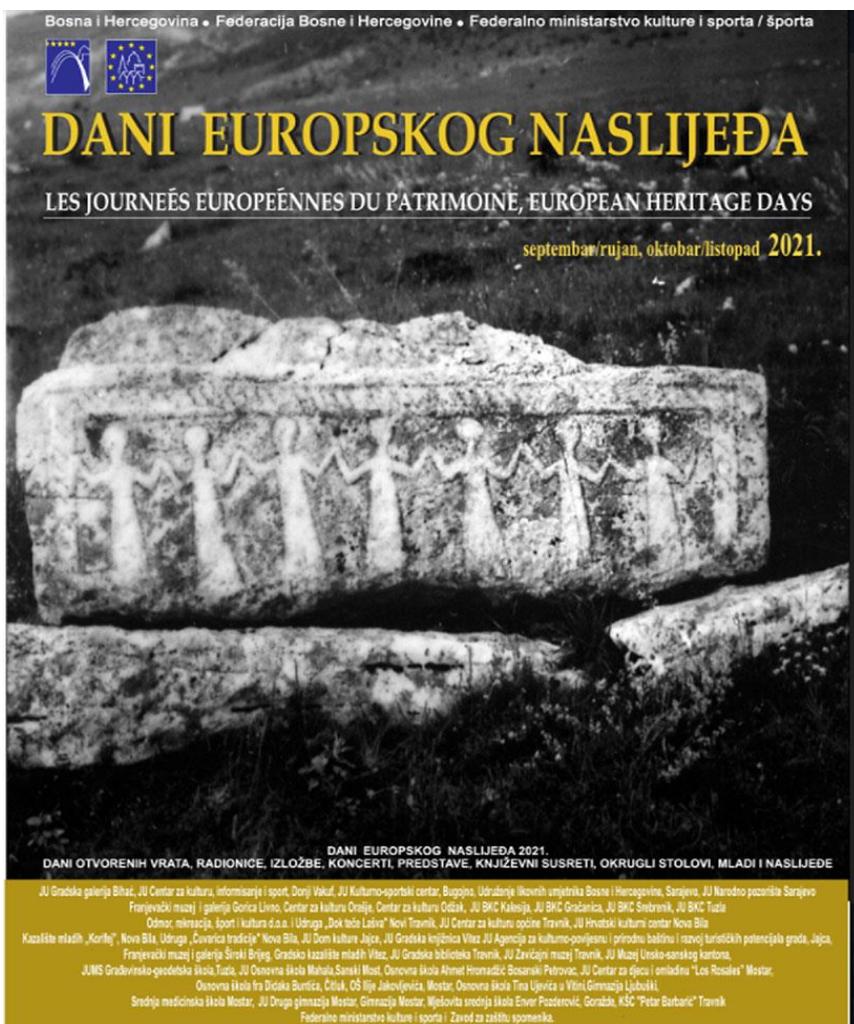
Lea Juričić VIII.a

„SKRIVENI DRAGULJI ZDRAVE PREHRANE“

Učenici Osnovne škole fra Didaka Buntića, Čitluk BiH svojim projektom „Skriveni dragulji zdrave prehrane“ pokušavaju već niz godina implementirati ideju uvođenja zdrave prehrane u jelovnike bazirane na autohtonim namirnicama svoga zavičaja i tako razviti svijest kod mlađih naraštaja o važnosti zdrave prehrane, bogatstvu neiskorištenih i zaboravljenih plodova zemlje ovog kraja, tradicionalnom načinu pripreme hrane ali i uklanjanju promjenjivih rizičnih čimbenika, ublažavanju i smanjenju epidemije debljine kod djece u ranim godinama koja će znatno utjecati na odabir prehrane u kasnijem životnom razdoblju. Ovim projektom želimo potaknuti mlade naraštaje da u svijetu sveopće globalizacije naglasak stave na važnost zadržavanja kulturnog identiteta i njegove vrijednosti kroz eko autohtone namirnice.

[Dani kulturniog nasljeda - video](#)

List učenika Osnovne škole fra Didaka Buntića Čitluk

I NEKA U VAŠIM SRCIMA VLADA MIR

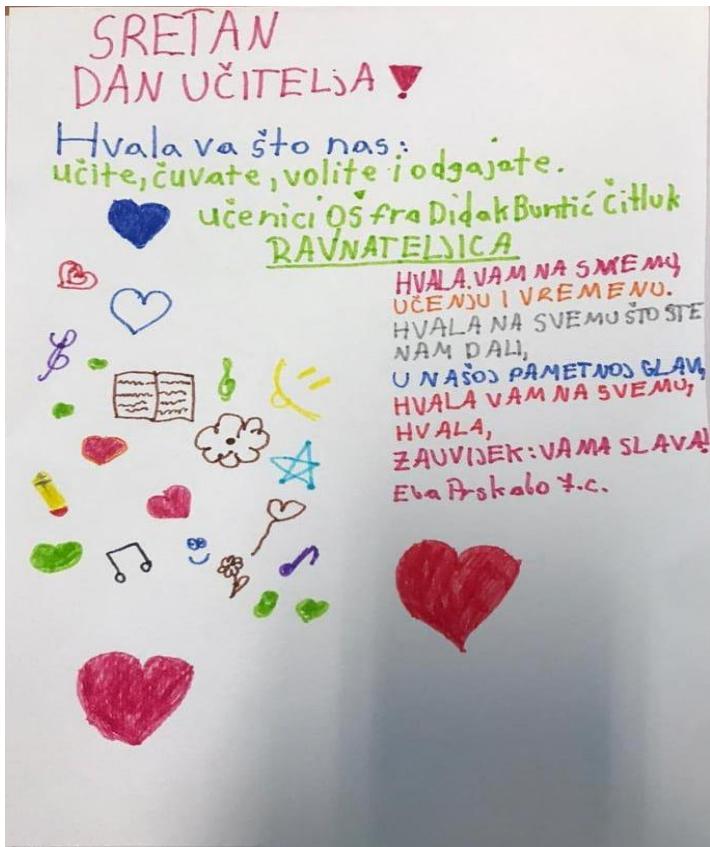
Međunarodni dan mira je obilježen i ove školske godine u našoj školi.

školi

Niz aktivnosti koje su realizirane u našoj su : likovni radovi na temu ” Mir”, literarni radovi te razne poruke mira na kojima se može iščitati da nije dovoljno samo govoriti o miru , već i vjerovati u njega, a pogotovo djelovati u tom smjeru.

MOJ UČITELJ

Učitelj, širok je to pojam, može svašta značiti. Nekome znači sve, a nekome ništa. Neki ih smatraju prenositeljima znanja, a neki ih vide tek kao običnu osobu, mene ili tebe. Naravno, sve to ima svoj razlog, dobro i loše. Loš učitelj će ubiti svaku volju, svako veselje i svaku ljubav za nečim što nam je prije značilo sreću. To nisu učitelji, to su tlačitelji, likovi iz noćnih mora, osobe koje vam zadaju tremu kada ih vidite, lošu tremu, nažalost... Učenje će vam postati sport za koji nemate energiju, no imate grižnju savjesti kada dobijete lošu ocjenu... učite i učite, samo kako bi vas netko hvalio, samo da svi budu ponosni, jer to je najbolje što znate... a vas? Tko vas je pitao, učiš li za sebe ili druge? Učim li ja za sebe? Često sam se pitala... Nisam voljela ni učenje, ni način na koji

učim. A motivacija? Moj najpotrebniji drug – napustila me.

Dobar učitelj, vidite, na bilo koji način bi pobudio motivaciju, ma koliko malena i jadna bila... Vukao bi vas za korijen duše samo da vi shvatite da se potencijal nalazi u vama. Naravno, neće uvijek biti bajno, osramotiti ćete se više puta, mnogo puta nećete imati petlju da ga pogledate u oči, no imat ćete priliku nastaviti dalje. Cijenit ćete najmanji kompliment, najmanji smiješak na hodniku škole i najkraći pogled koji otkriva nadu i povjerenje u vas... Naučit će vas cijeniti ono što je vaše, ono što imate. Izvući će svaki subjekt, svaki predikat iz vas, samo da vas potakne da nastavite dalje...

Neće mnogi vjerovati u vas, neće mnogi vidjeti nadu u vašim očima, neće se mnogi truditi za vas, stoga cijenim rad moga učitelja. Cijenim što mi gradi znanje, a i mene kao osobu.

Magdalena Bevanda IX.d

U životu se treba radovati malim stvarima

Radost je temeljna želja i potreba svakog čovjeka. Svatko želi biti radostan, ali radost često tražimo u pogrešnim stvarima. Često mislimo da će nas materijalne stvari učiniti radosnima. Stoga svi žele mnogo novca, novi mobitel, skupu odjeću i druge prolazne stvari, misleći da će nas one učiniti sretnima.

Sreća je lijep, ali kratkotrajan osjećaj, nakon kojeg se vraćamo na stvarno. S druge strane, radost se ne može dobiti materijalnim stvarima. Ona se može naći u svakodnevnim stvarima. One su naizgled malene, no one su one koje donose radost. Često ih uzimamo zdravo za gotovo ili uopće ne obraćamo pažnju na njih, zaokupljeni svojim brigama i planovima za sreću. Cijelo to vrijeme, radost stoji točno pred nama, čekajući da ju naučimo prepoznati. Ona je u svakodnevним stvarima, poput tugeg osmijeha, druženja s ljudima koje volimo. Kad bolje razmislim, svaki novi dan je dar i prilika darovana od Boga. Stoga bi svaki dan trebao u nama probuditi radost. Na nama je odluka hoćemo li toga dana pronaći radost koju toliko tražimo ili ćemo ostati tražeći je u materijalnim stvarima. Jedino ljudi koji to shvate, će ju pronaći. Zato trebamo prestati gubiti vrijeme tražeći radost u materijalnom i početi uživati u svakodnevnim malim stvarima. Tek ćemo tada biti istinski radosni.

Ana Ostojić IX.b

10

DIDAKOVI DANI

Zlatni grozd

Djedovino moja
kršna, divotoi blago
moga lijepog zavičaja!

U njoj ptice pjevaju
hvalospjev zlatnom grozdu
i njegovom velikom rodu.

Postoji zlatni grozd,
drag srcu mom,
i svima nama dom.

Bogata vinova loza
to je
vina našeg doza.

Hercegovačka zastava
ponovo se vijori,
dok se izljevaju
izvori novi.

Zlatni grozd je narod,
a bogata domovina je
kao veliki brod!

Klara Juričić VII.b

Fra Didak Buntić

Od fra Didaka možemo puno toga naučiti na različitim područjima. Fra Didak je sve radio u zajedništvu, imao suradnike, jer je znao da, bez obzira koliko mu je Bog dao darova i talenata, ne može sam. Nama nekad u ovom našem vremenu upravo toga zajedništva nedostaje. Mi ne vidimo da je u nama problem. Mislim da bismo se svi trebali ugledati na fra Didaka jer on je taj koji je učinio nemoguće, on je taj koji je spasio više od tisuću djece i doveo ih u Slavoniju. Znam da je to teško objasniti nama jer nama u životu ništa ne nedostaje. Imamo svoju obitelj, krov nad glavom, svi smo zdravi i ništa više nije ni potrebno. Mislim da su dani fra Didaka Buntića pravo vrijeme da shvatimo koliko smo zapravo sretni i zahvalimo Bogu zbog svega što nam je dao. U životu se treba boriti za neke stvari, truditi se, imati snage baš kao što je fra Didak imao. Zato mu hvala jer se kroz život možemo na njega ugledati.

Učenički rad

Nek se nikad ne zaboravi^o

Činilo se da nema nade... Činilo se da je sve gotovo, te da nema pomoći. Ljudi su počeli gubiti vjeru, no ne i naši branitelji. Koliko god da je bilo teško oni nisu odustajali.

Zašto? Samo zato da mi sada možemo biti tu i ponosno reći da smo Hrvati, da možemo otići u našu crkvu bez straha, da možemo imati bolji život. Koliko je mladih života izgubljeno? Koliko je samo nevine krvi proliveno? Koliko li je suza isplakano?

U svijetu je uvijek bilo ljudi koji neće samo stajati, gledati poraz i trpjeti, koji neće pristati na ucjene i poniženja. Uvijek je bilo ljudi koji će ustati i boriti se za sebe i svoj narod, ma koliko bilo teško. Bogu hvala, takav je naš narod, a takvi su i naši branitelji. Grad Vukovar se može obnoviti, vodotoranj se ponovo izgraditi, no sjećanja ostaju. Sjećanja i danas bole, u ime svih ubijenih i nestalih, čijom je krvlju natopljena naša Hrvatska.

Dragi Vukovarci, hvala vam na ljubavi i hrabrosti, hvala vam na svemu što ste dali za naš narod i domovinu!

Lucija Barbarić IX.d

VUKOVAR

Vukovar... u spomen hrabrosti
i vodotoranj njegov nebu prkosí.

Nebu koje je jednom nad gradom plakalo,
olovnu kišu na njega spustilo.

Vodotoranj ranjen spomen je
na svaku ranu u ljudskom srcu zakopanu.

Ljudi su grad,
i grad su ljudi,
i njihovi koraci tisućama kilometara,
na sve strane razasuti.

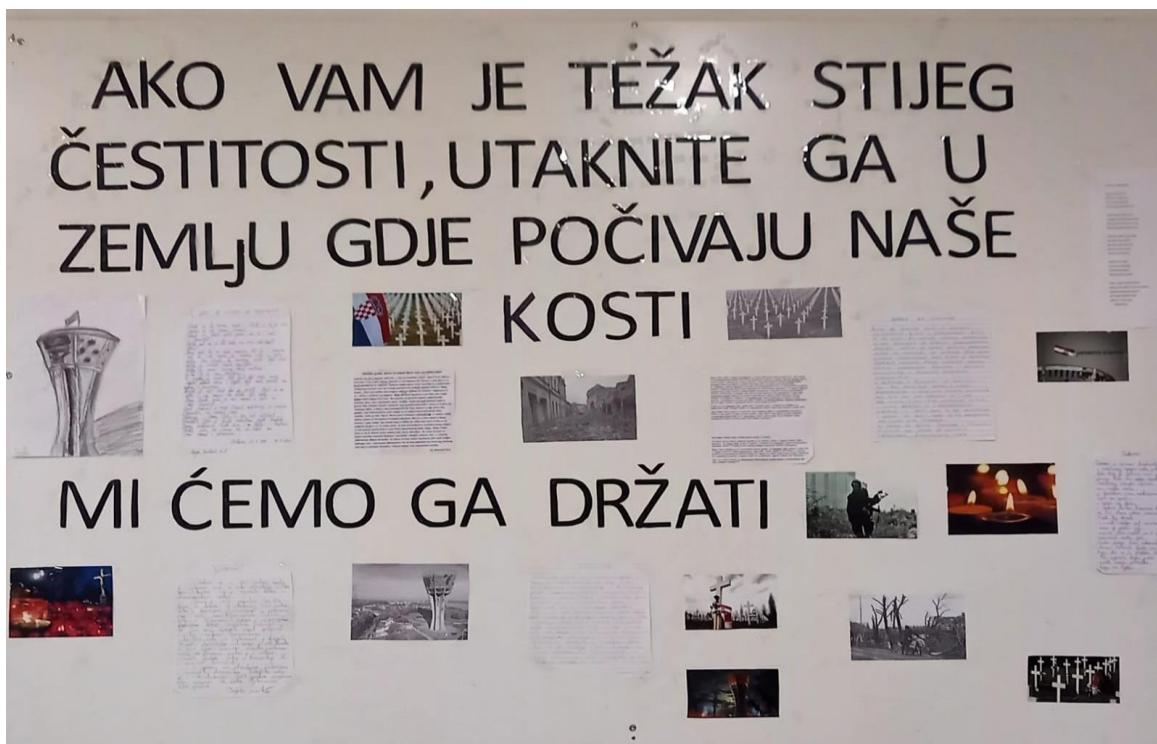
Svaki taj korak i svaki neželjeni put,
suzom utrt, imao je jedan cilj...

Ponovo doći, vratiti se u grad,
zaboraviti ratni jad.

Onda dječja lica izbezumljena u koloni,
danasy odrasli ljudi sa sjenom,
koja im se u pogledu lomi.

Sa sjenom koja priča više od riječi,
ništa osim povratka
tugu ne lijeći.

Nikolina Lesko IX. d

MJESEC HRVATSKE KNJIGE

Lik iz pročitanog djela

Apel je glavni lik priče "San bez uzglavlja" koju je napisao Ivan Ićan Ramljak. Mislim da svima nama može biti uzor. Apel je zapravo seoski dječak. Njegova je mama umrla kada je bio malen, a nitko ne zna tko je bio njegov otac. Vidi se da je Apel seoski dječak i po ponašanju i po izgledu. Jako je marljiv i spretan, poput pčelice koja skuplja pelud za med, samo on skuplja poslove i raznolike zadatke. Apel ne ide u školu pa nije pismen, ali ga njegovi prijatelji uče slova. Uvijek je spreman pomoći, pomaže i mladima i starima. Po cijele dane cijepao je drva, hranio životinje, kupio lišće. Bio je zaljubljen u Anu. Zajedno su kupili lišće, točnije bili su zajedno, a Apel je obavljao i svoj i njezin posao. Zajedno su imali lijepo trenutke, sve dok jedan gospodin nije došao iz drugog sela i tražio da mu Ana bude najamnica. Dao je veliku svotu novca za nju. Od tada Apel nije bio toliko spretan. Poslije sna kojeg je sanjao bio je sve više nemirniji i hladniji. Naravno, još uvijek je bio vrijedan kao prije, ali nije toliko često nosio onaj osmijeh koji ga je zapravo i činio Apelom. U selo je jednoga dana stigla nova odjeća, a on je imao pravo prvi birati što će nositi. Bio je skroman te je uzeo cipele, koje nikad nije imao, jednu majicu i jedne hlače. S novom odjećom zamijenio je onu staru. Dan pred žetvu žita Apel je obećao Stipi da će mu pomoći, ali se nije pojavio. Od tada ga nitko više nije vido. Lik Apela mi se jako svidio i zbog svega navedenoga mislim da nama mladima, a i starijima može biti uzor.

Sara Bradvica VII.e

„KAD SE MNOGO MALIH SLOŽI...“

Naša školska knjižnica bogatija je za čak 16 novih naslova. Ishod je to aktivnosti povodom obilježavanja Dana zahvalnosti za plodove zemlje, održanih početkom listopada.

Prekrasno druženje učenika, roditelja i učitelja, te naših sugrađana, opet je pokazalo kako se uz malo dobre volje, truda i otvorenosti za suradnju može mnogo postići.

Još jednom zahvaljujemo svim sudionicima, prvenstveno roditeljima naših učenika. Radujemo se novim zajedničkim aktivnostima, svjesni da smo jedni drugima darovani i potrebni.

Riječi su moćno oruđe

Riječi mogu biti i lijepi i ružne, baš kao i čovjekova duša i njegovo ponašanje. Treba znati birati riječi. Neke od njih imaju i više značenja, jedna riječ može značiti i dobro i loše. Na onim lijepim riječima temelji se prijateljstvo, obitelj, temelje se lijepi trenutci i uspomene. Na njima se temelji sreća. Na ružnim riječima ne može se temeljiti ništa lijepo, one mogu samo vrijeđati. Ružne riječi donose svađe, krive i neželjene postupke, nemir, mržnju... One zrače nekim tamnim zrakama, dok lijepi riječi donose sreću. Ljudi često ne razmišljaju o tome da su riječi moćno oruđe. Snjima nekome možemo izmamiti osmijeh na lice, možemo nekome popraviti dan, s njima možemo izreći ljubav... Možemo nekome dati do znanja da smo uz njega i iskazati mu svoje prijateljstvo. Nema ljepše stvari od toga kada ti netko rekne lijepu riječ, kada ti da do znanja da vrijediš.

Svatko od nas može biti ta mala, ali vrijedna lijepa riječ. Možemo biti pravi prijatelj i pravi čovjek uz te riječi, koristiti ih u prave svrhe, jer doista imaju jaku moć. One su ono moćno oruđe koje donosi promjene u našim životima, ono oruđe koje smo itekako zapostavili. Jedino lijepi riječi mogu donijeti mir i sklad u svijetu kojem to danas nedostaje. Nadam se da će čovjek shvatiti na vrijeme koliko su riječi moćne i snažne te ih početi koristiti u prave svrhe.

Sara Bradvica VII.e

DOŠAŠĆE U NAŠOJ ŠKOLI

Već tradicionalno, vrijeme Došašća obilježavamo različitim aktivnostima. Jedna od prvih je paljenje adventskih svijeća uz prigodnu molitvu. Tako smo danas, u holu naše škole, zapalili prvu adventsku svijeću. Advent je osobito vrijeme! Posebice u školi... Zeleni adventski vijenac, svijeće, adventske pjesme, likovni radovi, priprema za božićnu priredbu, urešene učionice i hodnici naše škole pomažu nam u pripravi za Božić. To posebno ozračje svi osjećamo...

“Advent” znači “dolazak” i mi očekujemo dolazak Djeteta Isusa, čije rođenje slavimo na Božić. Svi mi znamo, da se nečemu osobitom radujemo!

Možemo u ove dane zajedno moliti; ima adventskih priča koje možemo čitati, pjesama koje možemo zajedno pjevati i još puno drugih stvari koje ne smiju nedostajati, npr. nekome priuštiti malu radost... Stoga smo u ovom prvom tjednu Adventa i pokrenuli humanitarnu akciju: “Božićni duh za broćanski puk”, a sve s ciljem uljepšanja božićnih blagdana obiteljima naših učenika te sugrađana.

SRETAN BOŽIĆ I NOVA 2022. godina

Moj doživljaj Božića

Moj doživljaj Božića je poseban, jer je to jedan od najsretnijih dana u mom životu. Božić je veliki dan. Probudim se kao najradosniji dječak na svijetu. Sve je ispunjeno radosti - na taj dan nema ljutnje. Svima se sve opršta, čak i svim osobama koje nam nisu nešto posebno u srcu. Ide se slaviti Sveta misa i slušati kako se Isus rodio. Sa svojim najmilijima dijelimo osjećaje zajedničke radosti. Vidimo se sa nekim ljudima s kojima se ne viđamo često. S tim ljudima je najljepše podijeliti što se dogodilo u zadnjih godinu dana. Na taj dan dijelimo darove jedni drugima u znak zahvalnosti za ono što su činili. A to nije ni toliko važno koliko je važno Isusovo rođenje. Uspjeh je ako se Isus na taj dan ustane u nama. Trebali bi biti pošteni i dragi prema svojim najmilijima. Naravno, taj dan treba dočekati bez grijeha, jer ako ga dočekamo s grijehom, Božić neće biti toliko poseban. Zato je važno isповједiti se i dočekati Božić s velikim veseljem. Meni je Božić poseban jer se sva rodbina okupi zajedno. Igram se s rođacima i rodicama. Kiti se bor i slažu jaslice u kojima se Isus rodio. Te jaslice su posebne i imaju veliko značenje. Za Božić sam sa svima u doticaju i to je još jedna posebnost Božića. Kao obitelj obilazimo kuće u Čitluku i posjećujemo rodbinu. Na kraju dana idem spavati sa znanjem da sam proveo prelijep dan. Nitko mi nikad neće moći pokvariti Božić, zato jer je to najveseliji i najmoćniji blagdan u godini.

Petar Krasić IX.a

SIMBOL OBNOVE ŽIVOTA I PLODNOŠTI - PŠENICA

Bliži se Božić, sigurno već razmišljate polagano o pripremama za Božić i sve oko njega. Jedan od tradicionalnih običaja kod nas katolika je sačuvan sve do danas, kada se sije božićna pšenica koja će ukrašavati obiteljski stol. Netko to radi danas na blagdan Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Marije, a netko na blagdan svete Lucije.

Učenici 3.c razreda to su danas napravili i sa svojom učiteljicom Kristinom Planinić oduševili nas svojom kreativnošću.

Život je jedinstveno putovanje

Život je kao jedinstveno i dugo putovanje koje traje određeno razdoblje. Život je putovanje koje počinje rođenjem, a završava smrću. Na takvom nas putovanju čeka puno uspona i padova preko kojih trebamo proći kako bi došli do svog cilja. Ne možemo samo sjediti i čekati da to putovanje završi i tako postići svoj cilj, koji smo zacrtali. Za neke ljude to putovanje traje duže, a za neke kraće. Da me netko pita kako treba živjeti život, znala bih odgovor: čisto i pravedno. Ako tako budemo živjeli, kad dođe kraj tog putovanja, neće nam biti žao i nećemo se kajati ni zbog čega. Kroz život trebamo biti dobre, pristojne i poštene osobe. Trebamo biti zahvalni svojim roditeljima koji su nas doveli na svijet i zbog kojih nam je svaki trenutak sve ljepši i bolji. Trebamo biti ponosni i zahvalni što je Bog baš nama dao priliku da budemo dio ovog putovanja. Bog nas je pozvao i doveo, a tako će nas i odvesti kad dođe taj trenutak. On će nas pozvati k sebi kada vidi da smo na to spremni. Kao što sam već rekla, u životu nas čeka puno uspona i padova. Na uspone trebamo biti ponosni i nastojati ih graditi i postizati. S druge strane ima puno padova, ali istovremeno se treba dizati i biti sve snažniji. Moj život je tek počeo i pred mnom je još dug put, ali znam jedno, a to je da neću odustati.

Petra Milićević VIII.a

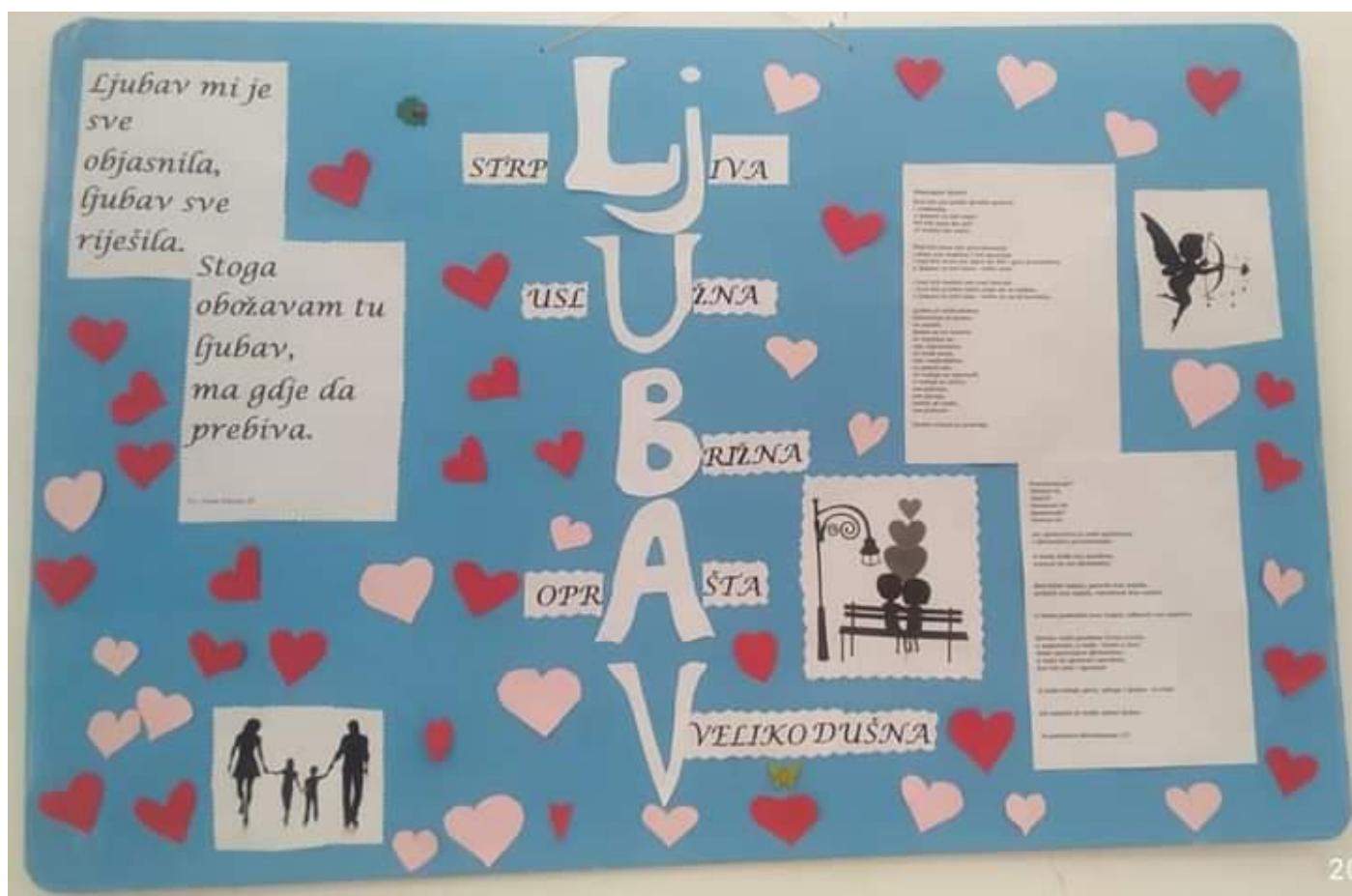
22

LJUBAV

Ljubav je život,
ljubav je san,
događa se iz dana u dan.

Ljubav je sreća,
ljubav je sve,
jer ipak netko voli se.

Učenički rad

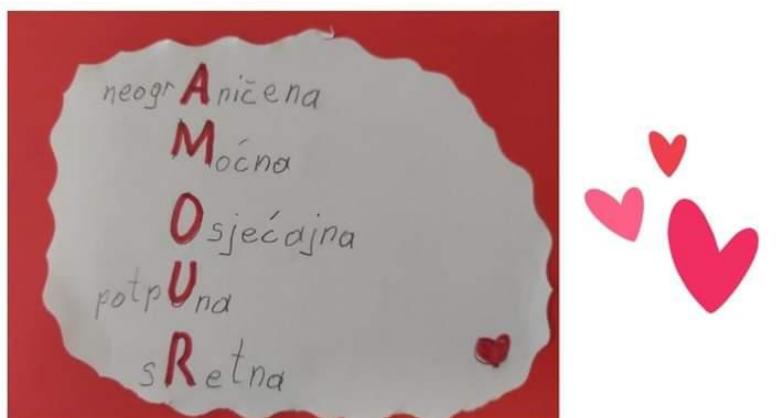

KAKO JE NASTALO VALENTINOVO?

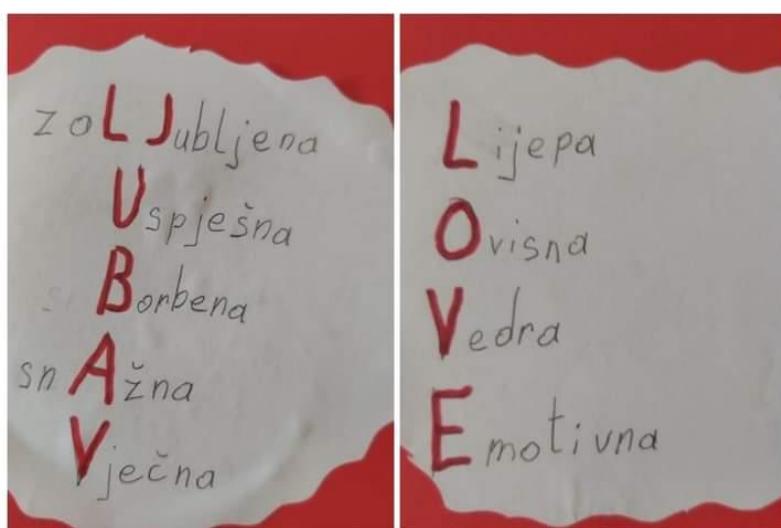
Jeste li se ikad upitali kako je nastalo Valentinovo? Možda jeste, ali možda pak i niste, ali uistinu postoji priča o ovom blagdanu.

Prije samog Valentinova postojao je praznik Lupercalia, a za to vrijeme bi muškarci sredinom veljače žrtvovali kozu, potom bi bičevali žene s kožom mrtvih životinja. Iako ovo zvuči užasno, žene su tada voljele takvo ponašanje. U to vrijeme ovo je sve bilo normalno. Današnje Valentino u središtu ima svetog Valentina, a priča ide ovako. Car Klaudije je zabranio vjenčanja u Rimu, jer je smatrao da se muškarci ne pridružuju vojsci zbog žena. Valentin nije poštivao njegovu zabranu i vjenčao je jedan mladi par u tajnosti. Kažnjen je, te mu je odrubljena glava na dan 14. veljače. Tog datuma danas slavimo Valentino. Legenda kaže da je svećenik iza sebe ostavio poruku "od vašeg Valentina". Ipak, Valentino se počelo slaviti u današnjem duhu tek u 14. stoljeću.

Brigita Dankić VIII.c

Nikolina

Zimi je kraj

Sunce s neba zrake sipa,
priroda se iz sna budi,
vedro nebo, zrak ugodan,
razvedrava lica ljudi.

Zima nije još minula,
snijeg pokriva vrh planine,
vijugaju plahe rijeke,
kroz kanjone u doline.

Travnjaci se već zelene,
livadama niče cvijeće,
ptičji cvrkut sve je življi,
bliži nam se proljeće.

Blagi vjetar budi grane,
pupi sitni već se bude,
proljeće je sasvim blizu,
proljetnice za suncem žude.

Ana Vasilj ??

DANI HRVATSKOG JEZIKA

Volim te, jeziče hrvatski

Hrvatski jeziče, danas ti pjevam,
tebe čuvam,
razumijevam
i ojačavam.

Ti si stup domovine ove
i dokaz ljubavi Njegove.
Ti si slava naše prošlosti
i nada naše budućnosti.

Ova zvijezda za tebe sjajna,
ljepota tvoja ne smije biti tajna.
Zato ti želim reći,
nikad te se neću odreći.

Iva Mijatović IX.d

KAD ODRASTEM

Hoće li Neretva i dalje
teći Mostarom?
Hoće li more ostati
plavo?
Hoće li Mjesec i dalje
sjati
I Danicu svojom suputnicom
zvati?
Hoću li se i dalje bojati
pada,
a riječi mi smiraj pružati,
baš kao sada?
Hoće li noć donositi
miran san,
a jutro poljupcem vedrine
najaviti dan?
Hoće li mi se isti ljudi
sviđati?
Hoću li se sa starim prijateljima
viđati?
Hoću li i tad pjesme pisati,
u svemu dobro vidjeti,
punim plućima disati?
Možda je odrastanje samo varka?
Odgovore još ne želim znati,
no jednog dana morat će
odrasti.

Magdalena Bevanda, IX.d

Vršnjačko nasilje i šutnja

Vršnjačkog nasilja sve je više. Ima ga svugdje, u školi, na treninzima... Nasilje može biti preko interneta, fizičko i verbalno. Vršnjačkog nasilja ima više nego fizičkog, ali se njemu pridaje manje pozornosti. Ono često može biti i gore od fizičkog. Nerijetko dovodi do manjka samopouzdanja kod djece, te do bolesti kao što su depresija, anksioznost i sl. Do nasilja dolazi zbog nedovoljne edukacije djece o njemu, kako kući, tako i u školi. Djeca ne znaju dovoljno o nasilju pa misle da neće prouzročiti nikakvo zlo, nego da će se samo malo zabaviti. Do vršnjačkog nasilja može doći i ako se kući događa nasilje kojem djeca svjedoče. Tako oni pomisle da je to normalno i da bi se trebalo događati. Do problema dolazi i zato što žrtve i promatrači često ne žele prijaviti nasilje. Promatrači nerijetko snimaju tučnjave i time postaju dio nasilja. Taj bi se problem mogao riješiti pravovremenom edukacijom djece o nasilju i kako to isto utječe na žrtvu. Ta edukacija bi se trebala provoditi i u školama, a i kod kuće. Roditelji bi trebali naučiti svoju djecu da poštuju svakoga, bez obzira na njegov izgled, materijalno stanje, ocjene... Također, trebaju razgovarati sa svojom djecom kako bi otkrili jesu li njihova djeca možda žrtve ili vršitelji nasilja. Još jedno od rješenja je uvođenje psihologa u škole kako bi razgovarao s djecom i otkrio moguće nasilje u školi. Također bi trebali naučiti djecu da prijavljuju nasilje i da ono nije normalno, te da se ne bi trebalo događati. Problem nasilja će se najlakše riješiti edukacijom djece o nasilju te njegovu utjecaju na žrtvu. Također bi ih se trebalo naučiti da moraju prijaviti nasilje, inače su i oni dio njega. Iz tog razloga, ako se ikada nađete u poziciji žrtve ili promatrača, obavezno prijavite nasilje.

Ana Ostojić IX.b

UKRAJINA

Koliko?

Koliko tuge na jednome licu?

Koliko patnje na jednome mjestu?

Koliko straha u svima nama?

Koliko još ovakvih dana?

Koliko još preplašene djece?

Koliko još uplakanih majki?

Koliko još ranjenih vojnika?

Koliko još stradalih prolaznika?

Koliko još da sve prestane?

Koliko još da bol nestane?

Koliko još da mir nastane?

Koliko još da sve lijepo postane?

Dominika Bevanda VI.e

USKRSNI BLAGDANI

USKRS

Uskrs je najveći kršćanski blagdan. To je dan uskrsnuća Isusa Krista, dan kojim slavimo život nakon smrti. Uskrs dolazi četrdeset dana od Pepelnice, a to vrijeme se zove korizma. Kroz korizmu se mi kršćani pripremamo za Uskrs. Molimo više, postimo, odričemo se nekih svojih poroka. Uskrs je uvijek nedjeljom. Pripreme počinju večernjim misama. Veliki četvrtak, Veliki petak i Velika subota čine sveto trodnevlje. Simbol Uskrsa je jaje koje simbolizira rađanje.

Lana Vego IX.c

Uskrsno jutro

Pisanice u svakoj kući stoje
I vrijeme do Uskrsa zajedno broje.
Sunce budi kuću svaku,
travanj je izabrao zelenu travku.

Vesela zvona, igraju se na zvoniku,
svatko se raduje svom pozorniku.
Svi se smiju i druže,
samo da ljepotu Uskrsa jedni drugima pruže.

Brigita Dankić VII.c

Uskrs

Uskrs kuca!
Polako je na vratima,
a mi se pripremamo u našim kućama.
Veliki tjedan se bliži,
a mi ćemo se tucati i smijuckati.
Cvjetnica je tu, s maslinama se igra,
a dijete radosno cvijećem se umiva.
Dragi Isus umro je za nas,
a treći dan uskrsnu od mrtvih.
Velikim tjednom će vladati tuga,
mir će zavladati, ali će opet sve isto biti.

Lorena Ljolje VII.c

U S K R S

To je vrijeme kada
tama našeg grijeha polako nestaje.
Kada nam spasenje dolazi,
a sumnja brzo odlazi.

To je vrijeme muke Gospodina našega,
ali i vrijeme uskrsnuća njegova.
To je vrijeme ljubavi i nade,
te spasenja našeg i pravde.

Lucija Barbarić IX.d

UPISI PRVAŠIĆA

U rujnu ove godine, s početkom nove školske godine, u školske klupe naše škole sjest će 110 prvašića. Rezultat je to upisa koji je trajao od 5. – 15. svibnja, a kojega je provela školska pedagoginja Milenka Šego i učiteljice razredne nastave. U centralnu školu upisano je 95 učenika (36 djevojčica i 59 dječaka), a u područne odjele 15 učenika (5 djevojčica i 10 dječaka). Ovaj veoma važan dan našim novim učenicima dodatno su uljepšali učenici petih razreda, koji su za svakoga od njih napravili prigodnu čestitku, kojom su im zaželjeli sretno i uspješno školovanje.

DA SAM JA

Da sam ja majka, imala bih svoje stavove, pravila i osjećaje. Znala bih što hoću i što mogu. Kad jednoga dana postanem majka, željela bih svoje dijete odgajati ispravno. Ono bi znalo što smije, a što ne, imalo bi granice. Mislim da je moja majka mene jako dobro odgojila, ali ja bih jednostavno neke stvari promijenila. Život mog djeteta bio bih predivan. Sve stvari koje moji roditelji nisu dali, ja bih njima dala. Moja djeca bili bi kršćani (katolici). Voljeli bi Boga kao što ga ja volim. Moji roditelji su me odgojili kao dijete koje treba moliti, voljeti i raditi. Da sam ja majka, dala bih svoj život svakoj djeci. Držala bih svoju djecu kao kap vode na dlanu. Radili bi, trudili bi se, ali bi bili sretni. Svakim danom postizali bi sve više znanja i ljubavi.

Razumijevanje i razgovor bili bi ključni. Njihov san bi bio i moj san. Ružne stvariproživljavalni bi zajedno. Uvijek bismo bili složni. Htjela bih da moja djeca imaju povjerenja u mene. Da mi bez stida mogu reći sve što ih tišti i što im je na duši. Podijelili bi i tugu i radost, smijeh i plač, rad i odmor. Sve bi nam bilo zajedničko. Moja djeca bila bi moje pritoke, a ja jedna velika rijeka koja ih vodi u more svijeta. Naučila bi ih kako se nositi sa svim tim. Voljela bi ih, korila bi ih, učila, tješila, bodrila, samo da budu pošteni i pravedni. Da sam ja majka, bila bih prava majka. Svoju predivnu djecu odgajala bih u slozi. Ali, prije svega, ja moram biti čovjek, da bi oni mogli biti pravi ljudi.

Lucija Lorena Primorac VIII.e

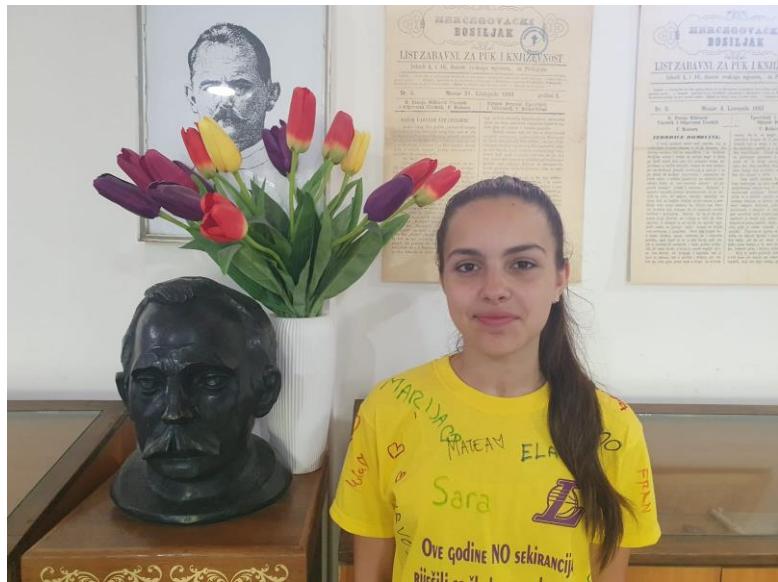
Osoba kojoj se divim

Divan je osjećaj imati mamu. Osobu koju slušam, poštujem, volim i kojoj se divim. Cijenim njen trud. Moja se mama zove Sanja. Ona ima dugu smeđu kosu koja miriše na proljetno cvijeće. Njene smeđe oči vide sve što radim. Nos joj namiriše svaku moju laž, a uši čuju sve što kažem. Ona je srednje visine, a ja sam je već prerastao. Njeno je srce puno ljubavi. Sjećam se kad sam bio mali dječak, ležali smo u krevetu, a ona bi mi čitala i pričala razne priče. Išli smo na mnoga putovanja, na more i planine. Često šetamo i pričamo. Ponekad mi pomogne i oko školske zadaće. Cijenim to što se brine o meni i bratu. Uvijek je uz mene. Ona radi na radiju, no također često vodi razne programe. Sav svoj posao dovršava odlično. Najdraže mi je kada pravi uskrsne kolače. Drago mi je što imam mamu. Ona je draga i dobra osoba. Moja je mama najbolja na svijetu i nikada je ne bih mogao zamijeniti.

Zvonimir Pehar VII. b

ANA OSTOJIĆ - UZOR UČENICA

Ana Ostojić učenica je 9.b razreda. Kad se osvrne unatrag, iza sebe ima devet godina osnovnog obrazovanja s prosjekom 5.0, završenu Osnovnu glazbenu školu i još mnogo toga, a u rujnu 2021. godine Učiteljsko vijeće izabralo ju je za uzor učenicu. O svemu tome, kao i događajima koji su obilježili ovu završnu školsku godinu, razgovarat ćemo s Anom.

Dobar dan, Ana! Biti uzor-učenica velika je čast, čestitam ti na tome!

Hvala!

Ova školska godina bila je nekako „u tvom znaku“. Predstavljala si našu školu

na čak tri županijska natjecanja, i to veoma uspješno. Reci nam nešto više o tome.

Da, predstavljala sam školu na natjecanjima iz matematike, engleskog jezika i kemije. Na natjecanju iz matematike osvojila sam 3.mjesto, iz engleskoga jezika 1.mjesto, a iz kemije 4.mjesto.

U samom uvodu ovog razgovora navela sam ono osnovno. Pored toga što si odlična učenica, reci nam čime se još sve baviš!

Pored glazbene škole (smjer gitara), treniram atletiku i šah.

Koliko dugo?

Atletiku treniram već 9 godina, šah 7 godina, a osnovnu glazbenu školu pohađam 6 godina, što znači da je upravo završavam.

Mnogo je to aktivnosti. Što te potaklo na tolike aktivnosti i kako sve stižeš?

Željela sam nova iskustva. Mislim da je organiziranost ključ svega i bez nje ne bih sve stigla.

Koliko puta tjedno imaš treninge?

Atletiku imam 4 puta tjedno, a šah 3 puta.

Koje je tvoje najdraže postignuće?

Najdraža su mi postignuća s državnih natjecanja.

Tko je tvoja najveća podrška?

Moja najveća podrška su moji roditelji i obitelj.

Što želiš biti kad odrasteš? Koju srednju školu ćeš upisati?

Ne znam, nisam još odlučila, stoga ću upisati gimnaziju koja mi nudi puno mogućnosti.

Svi nastavni predmeti idu ti izvrsno, no koji ti je najdraži?

Ne mogu izdvojiti baš najdraži, no volim prirodne znanosti.

S obzirom na ovolike aktivnosti, imaš li slobodnog vremena i kako ga koristiš?

Imam, i tada se družim s prijateljima.

Sigurno si ponosna na svoj rad i postignuća. Što najviše voliš kod sebe?

Naravno! Raduje me što sve stižem, a uz sve to uživam u životu i obvezama. Volim kod sebe odgovornost i organiziranost.

Što te motivira?

Motivira me želja za znanjem i novim iskustvima.

Koju poruku bi uputila našim učenicima?

Želim im poručiti da probaju nove stvari i ono što ih zanima jer, dok ne probaju, ne znaju što će im dobro ići i u čemu će uživati.

Zahvaljujem na razgovoru, Ana, i želim ti mnogo uspjeha u srednjoškolskom obrazovanju, ali i svemu ostalom čime se budeš bavila!

Hvala!

Sara Bradvica, 7.e

Novinarska sekcija

EKSKURZIJA OŠ FRA DIDAKA BUNTIĆA

NP PLITVIČKA JEZERA – RIJEKA – PULA – OTOK KRK – ROVINJ – NP BRIJUNI – OPATIJA – ZADAR – SPLIT

Naši devetaši su ovih dana boravili na dugo iščekivanoj ekskurziji.

Avantura je počela u utorak 10. svibnja i uspješno završila u petak 13. svibnja.

Učenici su posjetili dva nacionalna parka: Plitvička jezera i imozantne Brijune, Pulu, Rovinj, otok Košljun na Kvarneru, Opatiju, Zadar. Pomolili su se i zahvalili našoj Gospi trsatskoj u njezinom svetištu. Putovanje su završili shoppingom u City centru u Splitu.

Teško je pronaći prave riječi kojima bismo opisali ovu predivnu avanturu i opće oduševljenje naše djece, koja su nakon dvije godine epidemioloških mjera, uživala punu slobodu kretanja i zabave.

Ovim putom se zahvaljujemo roditeljima naših učenika, kao i razrednicima koji su preuzeli odgovornost i pratili naše devetaše na ovom zajedničkom putovanju.

Slike govore više od tisuću riječi, stoga uživajte u pogledu na ovu, za mnoge, nezaboravnu avanturu.

UPOZNAJMO ZAVIČAJ IZLET PETAŠA

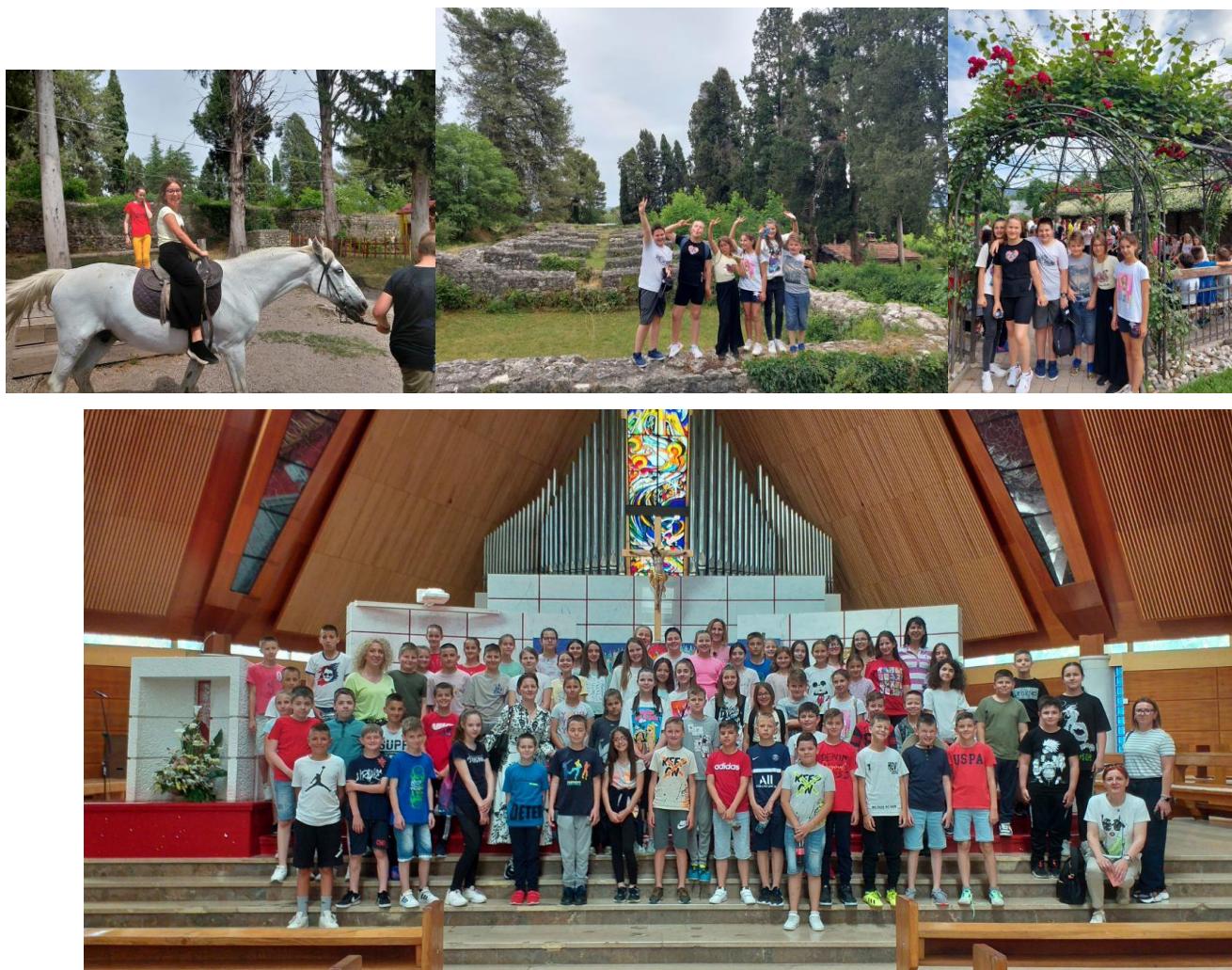
Izlet na kraju školske godine za sve petaše je dugo iščekivana avantura.

Ove školske godine to putovanje je imalo jednu dodatnu notu oduševljenja.

Naime, nakon dvije godine epidemioloških mjera učenici su mogli uživati potpunu slobodu kretanja i druženja.

Posjetili su: Franjevačku crkvu i katedralu u Mostaru, Park prirode Hutovo blato, Mogorjelo i Arheološki muzej Humac.

Ovim putom se zahvaljujemo roditeljima naših učenika, kao i učiteljicama koje su s ogromnom ljubavlju provele prekrasan dan u obilasku kulturnih, vjerskih i prirodnih znamenitosti našeg zavičaja.

ZBOGOM ŠKOLO, ZBOGOM VRAGOLIJO

Još malo pa je došao kraj, zadnji tjedan, zadnji sat. Još malo pa će zazvoniti zadnje zvono za nas. Deveti smo razred, a kao da smo jučer u prvi krenuli. Od onako sitnih, šarenih đaka prvi dan škole, izlazimo iz nje kao odrasli ljudi. Prvi susret s dragom nam učiteljicom i dan-danas pamtim. Ulazim u učionicu i dočekuju me neki ljudi za koje nisam bila uvjerena da će mi značiti ovoliko koliko mi danas znaće. Sjedimo preplašeni i čekamo ostale kada će doći. Kako je vrijeme odmicalo, sve više smo se zbližili, igrali se i učili zajedno. Išli smo veseli u školu i razmišljali kakve nove stvari će nas učiteljica naučiti. Ona nam je bila druga majka. Brinula se za nas cijelo vrijeme i omogućila nam da se priključimo ozbiljnijem načinu učenja i rada. Rastanak s učiteljicom će također zauvijek pamtit, to druženje igru i veselje, ali i suze koje su tekle pri zadnjem zagrljaju s njom. Na početku nove školske godine naša razrednica nam je pružila ruku, upoznala nas s nastavnicima koji su nam također velika potpora još uvijek, neki malo više, a neki malo manje. Ne mogu zamisliti kako će izgledati taj zadnji dan, zadnji trenutci s prijateljima koji su tu devet godina tu za mene i koje volim najviše na svijetu, više no išta drugo. Zadnji trenutci s nastavnicima koji su tu nama ove četiri godine, s kojima smo se smijali, svađali i ljutili se na njih, a i oni na nas. Bez obzira na sve to, puno nam znaće i nikada ih nećemo zaboraviti. Razrednicu dragu koju svakodnevno ljutimo, zapravo volimo jako puno i hvala joj za sve. Hvala i svim nastavnicima, prijateljima i učiteljici što su mi ovih devet godina učinili nezaboravnima.

Klara Ćorić IX. c

List učenika Osnovne škole fra Didaka Buntića Čitluk

List učenika Osnovne škole fra Didaka Buntića Čitluk

Osvrt na školska natjecanja 2022.god.

DIDAKOVI DANI

-Učenici (sudionici natječaja), zajedno sa svojim profesoricama mentoricama, u ponedjeljak 31. siječnja 2022. god. sudjelovali su na svečanoj priredbi u Gradnićima gdje su pročitali svoje literarne radove, primili zahvalnice za sudjelovanje dok su četiri najbolja rada osvojila nagrade. Učenica naše škole, Magdalena Bevanda, pod budnim okom svoje mentorice profesorice Matije Macan, osvojila je drugo mjesto na ovom natječaju.

Magdalenin esej o fra Didaku donosimo u cijelosti.

Fra Didak Buntić-lik i djelo

Dana 9.listopada 1871. godine u Hercegovini se rodila nova nada, osoba koja je pozlatila našu zemlju – Franjo, poznatiji kao Didak Buntić, koji je čvrsto odlučio malu Hercegovinu učiniti velikom. Izvršavao je dužnost socijalnog djelatnika, graditelja, političara te je, iznad svega, bio hercegovački franjevac. Činio je štošta dobroga: gradio je crkve, nastojao je pomoći uzgajivačima voća i duhana, poučavao je nepismene. Naime, tvrdi se da je opismenio 13000 ljudi. No, Didak je prije svega bio veliki humanist, čovjekoljubac koji je, u tada sušom opustošenoj i gladnoj Hercegovini, učinio nešto gotovo nemoguće. Organizirao je prijevoz i smještaj u Slavoniji i Srijemu za hercegovačku gladnu djecu poslije Prvog svjetskog rata, a sve s nadom i ufanjem u Gospodina da će im tako spasiti živote. Upravo zato, Didak nam je poznat i kao hercegovački Mojsije jer je zaista izveo narod iz ropstva gladi i tuge.

Dok sjedim u svojoj sobi i promatram njegov lik, pitam se što bi Didak rekao da vidi svoju ljubljenu Hercegovinu danas.? Bi li bio zadovoljan ili ne? Pitam se bi li smrknuo pogled ispod svojih gustih obrva kad bi samo znao kolike obitelji nam odlaze trbuhom za kruhom, a Hercegovinu odavno više ne mori ni suša ni glad.? Pitam se bi li pustio suzu za mnogima koji se neće vratiti na svoje ognjište jer su siti nepravde, socijalne bijede i gramzivosti onih koji bi trebali štititi, a ne ugnjetavati vlastiti narod.? U mislima mi je puno pitanja, ali nemam niti jedan odgovor.

Dan njegove smrti, treći dan u veljači 1922. godine, čiju ćemo stotu obljetnicu obilježiti upravo sljedećih dana prilika je da svi zastanemo i u tišini promatramo lik i djelo ovog izvanrednog franjevca, s malenim plamičkom nade da će se u srcima svih nas, a posebno onih koji nam kroje sadašnjost i budućnost, upaliti iskrice istinske ljubavi prema bratu čovjeku: Kristova i Didakova iskra davanja umjesto uzimanja, pravde umjesto nepravde, milosrđa umjesto nemilosti, ljubavi umjesto neljubavi.

„Gledam tvoj lik u tišini sobe, oče fra Didače, i usrdno te molim svojim malim djetinjim srcem, ne ostavljam narod svoj. Tamo gore, u predivnim nebeskim visinama, moli, moli za nas.“

-Na Županijskom natjecanju u recitiranju povodom Dana hrvatskoga jezika, 16.ožujka 2022. godine učenica naše škole Magdalena Bevanda osvojila je prvo mjesto. Magdalena je recitirala svoju autorsku pjesmu "Kad odrastem" te, pokazavši izuzetan talent i bogatstvo interpretacije, jednoglasnom odlukom Povjerenstva ostavila iza sebe predstavnike 24 osnovne škole u našoj Županiji.

-Učenici naše škole Božana Ljolje (5.b) i Matej Paponja (9.a), pod mentorstvom prof.Sandre Karačić, osvojili su drugo mjesto na županijskom natjecanju iz likovne kulture, koje organizira Zavod za školstvo HNŽ-a. Božana Ljolje je nagrađena u kategoriji učenika razredne nastave, a Matej Paponja u kategoriji predmetne .

-Na županijskom natjecanju iz matematike za 8. i 9.razrede, održanom 2.travnja u Mostaru, Ana Ostojić, pod mentorstvom nastavnika Ive Pejde, osvojila je izvrsno 3.mjesto, a Matea Šarac, pod mentorstvom nastavnice Ivane Radišić, četvrto mjesto.

Organizator natjecanja je Udruga matematičara „Ruđer Bošković“ iz Mostara, a domaćin natjecanja, koje se održalo nakon dvogodišnje stanke izazvane koronom, bila je Osnovna škola fra Petra Bakule.

-Na Županijskom natjecanju u krasnoslovu osnovnih škola HNŽ-a za četvrte razrede našu je školu predstavljalo dvoje učenika. Bartol Grbavac, osvojivši 3.mjesto i Klara Primorac osvojivši 4. mjesto, nastavili su niz uspjeha kojim učenici naše škole završavaju ovu školsku godinu.

ŠALE

Učiteljica pita Pericu:

- Perice, ako u ovoj ruci imam 8 naranči, a u drugoj 6 naranči, što imam?

- Ogromne ruke, učiteljice!

Učiteljica napiše na tabli slovo A i kaže:

- Tko će pogoditi ovo slovo?

Perica skine kapu i baci je prema tabli.

- Ja sam pogodio!!

Učitelj pita Ivcu:

-Konjugiraj mi glagol "ići" u prezantu.

-Ja idem... ti ideš... on ide...

-Malo brže, Ivica, previše odugovlačiš!

-Mi trčimo, vi trčite, oni trče

Učiteljica daje zadatak učenicima:

- Napišite kratki sastav o posljedicama velikoga snježnog nevremena.

Djeca su započela s pisanjem. Ubrzo jedna djevojčica donosi učiteljici svoj uradak.

-Već si gotova, Marice?

-Da.

Učiteljica tada pročita njezin uradak koji sadrži jednu jedinu rečenicu:

"ZBOG NEVREMENA DANAS NEMA ŠKOLE."